

МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

Газета виходить з 24 червня 1928 року

№1-2 (2855-2856)

Середа,
30 січня 2013 року

Ціна договірна

ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ХАРКІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО МЕДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ

Газета нагороджена срібною медаллю Всеукраїнського конкурсу «Вища школа»

ВІДБУВСЯ ДЕРЖАВНИЙ РОЗПОДІЛ

18 січня в Харківському національному медичному університеті відбувся державний розподіл студентів випускних курсів медичних та стоматологічного факультетів. Під час цієї події були присутні директор Департаменту роботи з персоналом, освіти і науки Міністерства охорони здоров'я України М.С.Осійчук, начальник Головного управління охорони здоров'я Харківської облдержадміністрації О.В.Галацан, директор Департаменту охорони здоров'я Харківської міської ради Ю.В.Сороколат, ректор університету проф. В.М.Лісовий, перший проректор з науково-педагогічної роботи проф. В.А.Капустник, керівники обласних управлінь охорони здоров'я різних регіонів України та ін.

Напередодні державного розподілу відбулася зустріч студентів випускних курсів з директором Департаменту роботи з персоналом, освіти і науки Міністерства охорони здоров'я України М.С.Осійчуком. Він зазначив найважливіші критерії, за якими відбувається розподіл, наголосив на змінах стосовно працевлаштування в рамках реформи охорони здоров'я та відповів на поставлені запитання аудиторії.

АНОНС

Традиційно на початку нового року в Харківському національному медичному університеті проходить свято науки та творчості. Про Фестиваль молодіжної науки читайте **на стор. 2–3**.

АРТТерапія

стор. 16

ДОВІДКА

Усього розподілили 278 випусників за 4 спеціальностями: «Лікувальна справа» – 145 осіб, «Педіатрія» – 77, «Медико-профілактична справа» – 30, «Стоматологія» – 26. За спеціальністю «Лікар загальної практики – сімейний лікар» розподілено 68 осіб, «Лікар станції «Відділення швидкої та невідкладної медичної допомоги»» – 33. У Харківську область направлено 164 студенти, до сільської місцевості – 174.

ПОДІЯ

НАУКОВА СЕСІЯ: 3 ПОГЛЯДОМ У МАЙБУТНЄ

16 січня в Харківському національному медичному університеті відбулася традиційна наукова сесія, присвячена 208-річчю від дня його заснування. Понад два сторіччя в стінах університету отримували освіту й працювали ті, хто присвятив життя служінню людям і медицині, самовідданий освітянській і науковій праці.

Ця наукова сесія стала підсумком минулорічних наукових заходів і знаковою подією нового року. Відкрив урочисте засідання ректор університету професор Володимир Лісовий: «Орієнтуючись на наші наукові здобутки, зроблені минулого року, ми розуміємо, що новий рік повинен стати кроком уперед у розв'язанні актуальних проблем медичної науки, запровадженні отриманих наукових результатів у практику охорони здоров'я, у розвитку фундаментальної та прикладної науки, молодіжної науки, міжнародного наукового співробітництва. Саме на це ми будемо спрямовувати свої зусилля у 2013 році».

Надалі з актовою промовою «Стан та перспективи вітчизняної панкреатології» виступив член-кореспондент НАМН України професор **В.І.Лупальцов**. Також присутні заслухали доповіді професора **Г.М.Кожині** «Депресивні розлади – актуальні проблеми сучасності» та професора **Т.В.Фролової** «Сучасні аспекти епідеміології, діагностики та профілактики остеопорозу у дітей».

Пленарному засіданню передували заходи Фестивалю молодіжної науки, зокрема олімпіада «Земський лікар» й брейн-ринг серед молодих науковців, засідання Студентського дебатного клубу «Трансплантологія України, її майбутнє і сьогодення» та міжвузівська конференція молодих науковців і студентів.

Урочисте засідання завершилося врученням нагород і дипломів переможцям конференції, Всеукраїнської олімпіади з дисциплін, Всеукраїнського конкурсу студентських наукових робіт – представникам молодого покоління науковців, адже саме від них залежить розвиток нашого університету та медицини в цілому.

МОЛОДІЖНА НАУКА –
МАЙБУТНЄ КРАЇНИ

Традиційно на початку нового року в Харківському національному медичному університеті проходить свято науки та творчості, щоправда, цього року у новому форматі. Радою молодих учених та Радою студентського наукового товариства за підтримки ректорату 14–16 січня був проведений Фестиваль молодіжної науки, у рамках якого 15 січня відбулася щорічна міжвузівська конференція молодих учених та студентів «Медицина третього тисячоліття».

У конференції взяли участь 400 учасників, серед них були гості з Курського медичного університету, Буковинського медичного університету, Луганського державного медичного університету, Кримського медичного університету ім. С.І.Георгієвського. Також були представлені наукові надбання молодих учених із ДУ «Інститут терапії імені Л.Т.Малої НАМН України», ДУ «Інститут загальної та невідкладної хірургії», ДУ «Інститут неврології, психіатрії та медичної психології», Харківського спеціалізованого медико-генетичного центру та Харківської медичної академії післядипломної освіти. Очікувано високим рівнем актуальності, соціальної значущості та ґрунтовністю дослідження запам'яталися перші досягнення молодих учених та студентів-гуртківців ХНМУ.

Робота наукового форуму проходила на 15 секціях, у яких були об'єднані представники основних галузей медичної практичної та теоретичної науки. У рамках роботи секцій була надана можливість проведення ефективної дискусії між студентством та представниками молодих учених під керівництвом провідних науковців університету.

Традиційно за результатами роботи в секціях були обрані кращі наукові роботи, виділені доповіді, що мали найбільшу соціальну значущість, відзначені доповідачі за найкраще оформлення презентацій та представлення матеріалу (ораторське мистецтво). Усі учасники отримали іменні сертифікати та збірки тез.

Рада молодих учених та Рада студентського наукового товариства щиро вдячні ректорату, організаційному комітету наукової сесії та науковим кураторам секцій за допомогу й підтримку під час організації та проведення Фестивалю молодіжної науки. Також окрема вдячність висловлюється відповідальним за молодіжну науку на кафедрах, учасникам та слухачам.

Бажаємо всім творчої наснаги, наукових перемог та натхнення!

Наталія Куфтеріна, голова Ради молодих учених

ЗАСІДАННЯ СТУДЕНТСЬКОГО ДЕБАТНОГО КЛУБУ

14 січня відбулося засідання Студентського дебатного клубу «Трансплантологія України, її майбутнє і сьогодення», де були присутні ректор університету професор В.М.Лісовий, проректор з наукової роботи професор В.В.М'ясоєдов, куратор Ради студентського наукового товариства та Ради молодих учених професор Г.М.Кожина, голова Ради молодих учених магістр медицини Н.С.Куфтеріна, голова Ради студентського наукового товариства Х.А.Потіхенська.

Цей проект вперше стартував у стінах університету. Наших студентів хвилюють гострі, актуальні питання медицини – вони їх обговорюють, діляться своїми думками. Із цією метою й був створений клуб. У залі зібралися студенти різних курсів, лікарі-інтерни урологічного центру, клінічні ординатори й викладачі кафедр.

Зі вступним словом до присутніх звернувся ректор університету Володимир Лісовий, який привітав учасників Студентського дебатного клубу, розповів про сучасний стан трансплантології в Україні та відповів на питання.

Учасники дебатного клубу розглянули питання стосовно статті 16 Закону України «Про трансплантацію органів та інших анатомічних матеріалів людини», «презумпції незгоди», «чорної трансплантології», спеціальної трансплантології (трансплантології в офтальмології, кардіохірургії, нефрології, абдомінальній хірургії, трансфузіології), моральних та релігійних аспектів трансплантології, її соціальної значимості, проблем трансплантологічної служби в Україні, створення національної бази донорів та реципієнтів.

У ході засідання були представлені

довповіді щодо проблем і перспектив трансплантології в Україні, відбулася жвава дискусія з цих та інших питань, наостаннє був проведений інтерактивний конкурс «Шляхи вирішення питання трансплантології в Україні сьогодні».

«Існують такі речі, коли людині потрібно висловитися, і якщо всі відчувають себе єдиним колективом, це, можливо, і є найкращим, що народжується в таких дискусіях», – підсумував дебатні виступи проректор з наукової роботи професор В.В.М'ясоєдов.

Рада СНО почала розглядати нову тему для обговорення й незабаром знову збере всіх бажаючих підискутувати.

КАЛЕНДАР ЮВІЛЕЙНИХ ДАТ ВИДАТНИХ УЧЕНИХ
(СІЧЕНЬ-БЕРЕЗЕНЬ 2013 р.)

Січень

Федір Мечиславович Опенховський (1853–01.01.1914) – 160 років з дня народження доктора медицини, завідувача кафедри факультетської терапії Харківського університету (1903–1914), вчителя П.І.Шатілова. Він довів існування зв'язку між локалізацією виразки шлунка та локалізацією болювих точок біля хребта, відомий як «симптом Опенховського».

Лютий

Іван Петрович Щелков (21.02.1833–1909) – 180 років з дня народження доктора медицини, професора, ректора Харківського (1884–1890) та Варшавського університетів (1890–1894), вчителя І.І.Мечнікова.

Іван Петрович Каменський (1773–1819) – 240 років з дня народження доктора медицини, професора, завідувача кафедри повивального мистецтва Харківського університету (1811–1819), засновника наукової педіатрії та акушерства.

Березень

Гурген Ованесович Хармандар'ян (15.03.1893–1940) – 120 років з дня народження відомого рентгенолога, заступника наркома охорони здоров'я УРСР (1934), головного санітарного інспектора Наркомату охорони здоров'я СРСР (1937), члена-кореспондента ВУАН (1934), директора Харківського рентгенодіагностичного інституту (від 1923).

ДОБРО ПОЖАЛОВАТЬ В ИНТЕЛЛЕКТУАЛЬНЫЙ КЛУБ!

В традициях нашего университета сохраняется тенденция к популяризации молодежной науки. В рамках этой работы проводятся ежегодные конференции студентов и молодых ученых различных направлений. Цель таких мероприятий заключается в повышении заинтересованности студентов-медиков относительно дальнейшего профессионального роста, ведь врач всегда должен быть исследователем независимо от выбранного пути, будь то наука или практическое здравоохранение. При этом врач не может быть развит односторонне, потому что в своей ежедневной деятельности должен вызывать у пациентов и их родственников уважение и доверие, быть для них не только целителем, но и образцом интеллигентности и образованности.

В связи с этим конференция «Медицина третьего тысячелетия» трансформировалась в Фестиваль молодежной науки, в рамках которого проходила не только научная сессия. Советом молодых ученых ХНМУ проведена игра «Брейн-ринг», которая в полной мере смогла раскрыть весь интеллектуальный потенциал молодых ученых университета. В игре приняли участие 7 команд от кафедр акушерства и гинекологии, педиатрии №1 и неонатологии, хирургии №1, хирургии №2, инфекционных болезней, стоматологического профиля и урологии. В

ходе игры, кроме сугубо профессиональных вопросов, были затронуты проблемы медицинской этики, истории медицины, отображения медицины в искусстве, а также для решения некоторых вопросов потребовались знания биографии великих исторических личностей. Хочется отметить, что материал был подан в легкой игровой форме, это позволило провести серьезное мероприятие в атмосфере абсолютного позитива с общим настроением участников на максимально положительный результат.

Таким образом, подобный формат проведения Фестиваля молодежной науки позволил многим участникам оценить не только свои научные достижения, но и почувствовать необходимость в постоянном самосовершенствовании профессионализма и общей эрудированности.

Сердечно поздравляем победителей «Брейн-ринга»:

I место – команда стоматологов «Девятый зуб»;

II место – команда кафедры хирургии №2;

III место – команды кафедры педиатрии №1 и неонатологии «Телепузики» и хирургии №1 «Клиническая смерть».

Александр Оникиенко,
аспирант кафедры педиатрии №1
и неонатологии

ВОПРОСЫ И ОТВЕТЫ К БРЕЙН-РИНГУ

• Герой Сью Таунсенд отмечает, что ОНА у недавно въехавшего в дом человека агрессивно топорщится, а у давно тут живущего — лысая. Бизнесмен Пунет Нанда дабы привить интерес дочке к некоему процессу вмонтировал в НЕЕ мигающую подсветку, которая выключается через две минуты. Назовите ЕЕ двумя словами. (Зубная щетка)

• Получив неожиданную пощечину, герой известного сериала доктор Хаус заявляет, что избавился от НЕЕ. Назовите ЕЕ. (Икота)

• Этому великому человеку принадлежат следующие слова: «Бактерия в капсуле — как человек в танке!». (А.Я. Цыганенко)

• Первыми начали использовать ЭТО в своей практике врачи-хирурги, считая что тем самым они предупреждают послеоперационные осложнения. Но только после убийственной мировой эпидемии испанки в 1918 году, унесшей жизни десятков миллионов человек, врачи всех специальностей стали пользоваться ЭТИМ. Что же ЭТО? (Белый халат)

ОЛИМПИАДА МОЛОДЫХ УЧЕНИХ «ЗЕМСЬКИЙ ЛІКАР»

14 січня в рамках Фестивалю молодіжної науки Харківського національного медичного університету відбулася олімпіада молодих учених «Земський лікар», в якій змагалися 38 науковців, серед них 2 учасники з Кримського державного медичного університету ім. С.І.Георгієвського.

Олімпіада складалася з 3 турів: вирішення тестових завдань, вирішення ситуаційних завдань, практичні навички.

До складу журі увійшли член-кореспондент НАМН України професор В.М.Лісовий, професор В.В.М'ясоєдов, професор Г.М.Кожина, професор Т.В.Фролова, професор І.Ю.Кузьміна, доцент В.В.Макаров, доцент Ю.В.Волкова, доцент В.В.Школьнік, магістр Н.С.Куфтеріна.

Переможцями стали:

I місце – магістрант **С.-А.Т.Гоні** (кафедра хірургії №2);

II місце – асистент **О.В.Огнева** (кафедра внутрішньої медицини №3), магістрант **С.К.Т.Гоні** (кафедра хірургії №2);

III місце – аспірант **Н.С.Черняєв** (кафедра хірургії №1), магістрант **Е.А.Ма-ракушина** (кафедра акушерства, гінекології та дитячої гінекології), лікар-інтерн **Н.О.Пашкова** (кафедра акушерства, гінекології та дитячої гінекології).

Наукові здобутки університету в 2012 році

Наприкінці року в нашому університеті оцінюють досягнення, аналізують проблеми, визначають пріоритети з усіх напрямків діяльності. Саме ці питання були в центрі уваги вченої ради, засідання якої з порядком денним «Звіт про наукову діяльність колективу університету за 2012 рік, виконання плану підготовки науково-педагогічних кадрів. Затвердження плану науково-дослідних робіт на 2013 рік» відбулося 27 грудня

2012 року.

Пріоритетними напрямками наукової діяльності у 2012 р. були підвищення ефективності наукової роботи підрозділів університету, розв'язання актуальних наукових проблем медичної галузі, впровадження результатів наукових досліджень у практику охорони здоров'я населення, забезпечення інтеграції наукової та освітньої діяльності при підготовці фахівців.

Серед здобутків 2012 р. приємно відзначити присудження Державної премії України в галузі науки і техніки завідувачу кафедри акушерства та гінекології № 2 проф. Ю.С. Парашуку у складі авторського колективу; присвоєння звання Почесного громадянина м. Харкова, присудження Національної медичної премії ректорові університету проф. В.М. Лісовому; обрання дійсним членом Національної академії медичних наук України проф. О.М. Біловола. Обласну стипендію ім. І.І. Мечникова в номінації «провідний науковець» у 2012 р. було призначено завідувачу кафедри медичної генетики проф. О.Я. Гречаніній. З нагоди Дня науки почесною грамотою Харківської облдержадміністрації нагороджено завідувача кафедри інфекційних хвороб проф. В.М. Козька, грамотою Харківської облради відзначено завідувача кафедри психіатрії, наркології та медичної психології проф. Г.М. Кожину. Постановою президії Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки стипендії Кабінету Міністрів України для молодих учених призначено асистенту кафедри фтизіатрії та пульмонології Д.О. Бутову, доценту кафедри медицини невідкладних станів, анестезіології та інтенсивної терапії Ю.В. Волковій, асистенту кафедри судової медицини, медичного правознавства М.В. Губіну, асистенту кафедри внутрішньої медицини № 2, клінічної імунології та алергології Н.Г. Риндіній.

Удосконалення фінансового, матеріально-технічного і кадрового забезпечення, організаційних засад були й залишаються пріоритетами ректорату в науковій діяльності університету.

У 2012 р. в університеті виконувалися 11 науково-дослідних робіт, фінансованих за рахунок коштів держбюджету, та 41 ініціативна (пошукова) НДР. Обсяг бюджетного фінансування наукової діяльності у звітному році склав 3300 тис. грн (у 2011 р. – 2857 тис. грн), позабюджетного – 2077 тис. грн (порівняно з 2209 тис. грн у 2011 р.).

Серед здобутків 2012 р. – впровадження інтерактивної бази даних «Наука онлайн» (база у звітному році була захищена авторським свідоцтвом і запропонована Міністерству охорони здоров'я України як платформа для створення Рейтингу ВНЗ та наукових установ МОЗ України), нарощування потужностей Репозитарію ХНМУ, відкриття нової спеціалізованої вченої ради із захисту дисертацій за спеціальностями «Гігієна та професійні захворювання» та «Соціальна медицина», створення Центру гендерної освіти ХНМУ, підвищення рівня впровадження наукових розробок у практичну охорону здоров'я та ін.

План НДР на 2013 рік включає виконання 12 НДР, які фінансуються за рахунок загального фонду держбюджету, 39 ініціативних (пошукових) НДР, 11 НДР, що фінансуються на підставі господарських договорів.

Впровадженню результатів наукової діяльності у практику охорони здоров'я було приділено велику увагу й у звітному році. За результатами виконання наукових робіт у 2012 р. подано 41 пропозицію (проти 34 у 2011 р.) для включення до реєстру галузевих нововведень, видано 8 методичних рекомендацій, 24 інформаційних листи. За кількістю поданих нововведень кращими стали кафедри хірургії № 1 (11), внутрішньої медицини № 2 і клінічної імунології та алергології (4), внутрішньої медицини № 1 та клінічної фармакології (3), загальної хірургії № 2 (3), патологічної анатомії (3).

У 2012 р. співробітниками університету отримано 86 патентів, направлено 86 заявок. Патенти на винаходи отримали кафедри ортопедичної стоматології (1), педіатрії № 1 (1), загальної практики – сімейної медицини (1), ЦНДЛ (1); заявки подали кафедри біологічної хімії (2), дитячої хірургії (1), внутрішніх та професійних хвороб (1), ЦНДЛ (1). Кращими за кількістю отриманих патентів на корисні моделі були кафедра хірургії № 1 – 12 патентів, кафедра педіатрії № 1 – 18 патентів, кафедри внутрішньої медицини № 2, внутрішньої медицини № 1, патологічної анатомії, фтизіатрії та пульмонології – по 5 патентів; кафедри внутрішніх та професійних хвороб, хірургії № 2, офтальмології, ортопедичної стоматології, неврології, інфекційних хвороб, фармакології, акушерства та гінекології № 2 – по 3 патенти.

У 2012 р. співробітниками університету зроблено 144 (проти 126 у 2011 р.) доповіді на зарубіжних наукових форумах, крім того, кращими були кафедри ПБМ № 1, психіатрії, внутрішньої медицини № 3, суспільних наук, офтальмології, педіатрії № 1, 850 (проти 1271 у 2011 р.) – на українських наукових форумах, 123 (проти 178) – у країнах СНД.

Науковці університету видали 26 монографій, надрукували 1453 наукові статті та 1981 тези доповідей. Хочу подякувати усім авторам публікацій, а особливо монографій: професорам О.М. Біловолу, В.В. Бойку, А.М. Дашуку, А.С. Журавльову, Т.В. Звягінцевій, В.М. Лісовому, В.Д. Марковському, Р.С. Назарян, Г.С. Сенаторовій, В.О. Сиплиову та ін.

За показниками наукометричної бази даних Scopus наш університет у 2012 р. посідав 29-е загальне місце і 5-е серед медичних ВНЗ.

2012 рік, як і попередні роки, був відзначений великою кількістю наукових форумів, проведених на базі та за участю ХНМУ – 37 (17 з яких було внесено до Реєстру).

Питання підготовки науково-педагогічних кадрів у звітному році були в центрі уваги ректорату та кафедральних колективів. У 2012 р. в університеті навчалися 3 докторанти, 63 очних та 37 заочних аспірантів, 37 магістрів, 59 клінічних ординаторів. В університеті виконувалося 39 докторських та 228 кандидатських дисертацій, заплановано 10 докторських та 43 кандидатські дисертації; захищено 11 докторських та 45 кандидатських дисертацій; подано до спеціалізованих вчених рад 4 докторські та 23 кандидатські дисертації.

Минулий рік відзначився пошуком нових форм та методів роботи зі студентами й молодими ученими з боку ректорату, кафедральних колективів, куратора молодіжної науки проф. Г.М. Кожині, голови Ради молодих учених Н. Куфтеріної та голови Ради СНТ Х. Потіхенської. 22 студенти університету взяли участь у Всеукраїнській студентській олімпіаді й посіли 3 призові місця; 7 студентів брали участь у Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт і посіли 2 призові місця.

На базі університету проведено 2-й тур Всеукраїнської студентської олімпіади з медичної генетики.

Молоді науковці й студенти університету провели велику кількість наукових форумів на базі університету і взяли участь у наукових форумах в Україні та за кордоном, гідно представляли наукові школи ХНМУ.

Серед пріоритетів 2012 р. треба звернути увагу на міжнародне наукове співробітництво. Науковці університету брали участь у виконанні 14 міжнародних проєктів, 106 співробітників взяли участь у роботі 1023 наукових форумів за кордоном, 9 співробітників стажувалися за кордоном.

На засіданні вченої ради було підбито підсумки рейтингової оцінки наукової діяльності кафедральних колективів. Краща десятка кафедр 2012 р. за показником наукової активності одного співробітника виглядає наступним чином:

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ХНМУ

КОМП'ЮТЕРНІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА ЇХ ВПЛИВ
НА ТРАДИЦІЙНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС

Кінець ХХ – поч. ХХІ століття відзначилися суттєвим зростанням обсягу навчально-наукової інформації у всіх сферах життя суспільства, особливо в галузі медицини і біології. Слід зазначити, що інтелектуально і практично наша молодь уже підготовлена до використання світової Інтернет-мережі. Сьогодні діти, які приходять до першого класу, володіють комп'ютером, користуються мережею Інтернет. Уже зараз на інформаційних технологіях частково побудований навчальний процес.

До традиційних засобів інформації (книжки, журнали та ін.) додалися цифрові мережеві ресурси. Зорієнтуватися, а тим більше вибрати необхідну інформацію без спеціальної підготовки майже неможливо, саме тому Наукова бібліотека ХНМУ дуже своєчасно впровадила у свою роботу проведення семінарів з інформаційного супроводу навчальної та наукової діяльності для студентів, лікарів-інтернів і науковців.

Студенти й лікарі-інтерни, що навчаються на кафедрі гігієни та екології №2, відвідали семінар «Інформаційні ресурси Наукової бібліотеки ХНМУ», який проводять заступник директора бібліотеки з інформаційних технологій Т.Б. Павленко, завідувачі відділів О.В. Богомазова та С.А. Кравченко. Студенти й лікарі-інтерни з великим зацікавленням взяли участь у цьому семінарі, він значно допоміг їм у виконанні науково-практичних робіт.

Учасники ознайомилися із можливостями сайту Наукової бібліотеки університету (<http://libr.knmu.kharkov.ua>), який є зручним інструментом роботи в Інтернет-просторі. Ліворуч на сайті розміщена інформація про бібліотеку та її власні ресурси (Положення про НБ ХНМУ, правила користування, нові надходження та передплата періодичних видань, інформація для студентів, які здобувають освіту англійською мовою, а також праці співробітників бібліотеки, серед яких матеріали на допомогу студенту та науковцю щодо алгоритмів пошуку інформації тощо). Головними ресурсами є Електронний каталог бібліотеки та Репозитарій ХНМУ. Праворуч розміщено різноманітні посилання на зовнішні ресурси глобальної мережі: інтерактивна база тестів КРОК, бібліотека систематичних оглядів доказової медицини – Cochrane Library, PubMed; російська електронна бібліотека – e-Library, електронні архіви, портали, навігатори та інші інформаційні ресурси біомедицинської тематики. На сайті в новинах постійно надається інформація про trial-доступи до світових баз даних, таких як Elsevier, ClinicalKey, Ovid тощо.

Вважаємо, що й молодим науковцям буде корисно ознайомитися з технологією патентно-інформаційних пошуків, інформаційними ресурсами медичної науки, інформаційно-бібліотечним супроводом наукових досліджень. Викладачі, що ведуть заняття з англійськими студентами, можуть ознайомитися з цікавими оглядами англійської навчальної і наукової літератури з фондів Наукової бібліотеки. Наприклад, з Російського інформаційного порталу можна використати інформаційні матеріали для підготовки рефератів за тематикою кафедри.

Слід наголосити, що засвоєння технології пошуку необхідної інформації – це лише початок інформаційного навчання для студентів, педагогів, наукових працівників. Інформаційні технології докорінно змінюють навчальний процес – створюються відкриті Інтернет-платформи для безкоштовної освіти (кращі на сьогодні курси надають Массачусетський технологічний інститут, Єльський університет, Університет Вашингтона, Каліфорнійський технологічний інститут, Університет штату Юта та ін.). Отже, у майбутньому з'явиться Світова освітня мережа, яка складатиме конкуренцію традиційним школам і ВНЗ, адже цифровий простір надає кожному з нас можливість отримувати освіту самостійно.

І.В. Завгородній, завідувач кафедри гігієни та екології №2, професор

І.В. Киричок, директор Наукової бібліотеки

М.О. Сидоренко, доцент кафедри гігієни та екології №2

Місце	Кафедра	Кількість балів
1	Хірургії № 1	6571,8
2	Внутрішньої медицини № 1 та клінічної фармакології	6093,0
3	Медичної генетики	5297,0
4	Психіатрії, наркології та медичної психології	3774,8
5	Епідеміології	3690,1
6	Хірургії № 2	3461,7
7	Пропедевтики внутрішньої медицини № 1	3455,7
8	Нейрохірургії	3324,0
9	Дитячих інфекційних хвороб	3189,6
10	Інфекційних хвороб	3089,4

Кращі кафедральні колективи за абсолютною кількістю балів такі:

Місце	Кафедра	Кількість балів
1	Хірургії № 1	105 149
2	Внутрішньої медицини № 1 та клінічної фармакології	103 581
3	Акушерства та гінекології № 1	56 544
4	Внутрішньої медицини № 2, клінічної імунології та алергології	48 882
5	Педіатрії № 1 та неонатології	48 215
6	Інфекційних хвороб	45 570
7	Психіатрії, наркології та мед. психології	45 298
8	Хірургії № 2	45 003
9	Пропедевтики внутрішньої медицини № 1	44 925
10	Патологічної анатомії	43 669
11	Внутрішньої медицини № 3	42 592
12	Внутрішніх та професійних хвороб	37 205
13	Урології, нефрології та андрології	30 077

Підсумком розгляду питання на засіданні вченої ради було визначення стратегічних і тактичних завдань з наукової діяльності у 2013 році. Самперед, виокремлені пріоритети, серед яких – інтеграція наукової та навчальної діяльності; виконання інноваційних наукових досліджень; впровадження засад доказової медицини; підготовка науково-педагогічних та наукових кадрів; міжнародне наукове співробітництво.

Хочу висловити подяку співробітникам, студентам, молодим науковцям, усім причетним до науки за невтомну працю, високі результати та відданість своїй справі, побажати колегам творчої наснаги, реалізації усіх наукових ідей і заслуженого визнання. Усього Вам найкращого!

В.В. М'ясоєдов, проректор з наукової роботи, професор

КОНКУРС

«ТВОРЧЕСКИЕ МАСТЕРСКИЕ» КАФЕДРЫ СТОМАТОЛОГИИ ДЕТСКОГО ВОЗРАСТА

19 декабря в Харьковском национальном медицинском университете под патронатом ректора профессора В.Н.Лесового состоялся третий международный студенческий конкурс «Сяйво посмішки. Творча майстерня», который проходил на базе кафедры стоматологии детского возраста, детской челюстно-лицевой хирургии и имплантологии. Цель мероприятия – демонстрация практических навыков и теоретической подготовки в клинике и в работе с фантомными материалами. Присутствовали 30 участников из Харькова и Белгорода: студенты III, IV, V курсов медицинского университета и студенты III курса стоматологического факультета Белгородского государственного университета.

В приветственном слове проректор по научной работе профессор В.В.Мясоедов пожелал успехов всем участникам и подчеркнул особую необходимость практической направленности освоения знаний и совершенствования мануальных навыков для студентов стоматологического факультета.

В состав конкурса входило несколько творческих мастерских:

- профессиональная гигиена (студенты, которые проводили профессиональную чистку зубов пациентам);
- лепка (демонстрация умения моделирования зубов из пластической массы);
- конкурс презентаций (были представлены мультимедийные проекты для детей о визите к врачу-стоматологу);
- эндодонтия (обработка и obturация корневых каналов удаленных зубов).

В состав жюри входили заведующая кафедрой стоматологии детского возраста, детской челюстно-лицевой хирургии и имплантологии профессор Р.С.Назарян; декан стоматологического факультета доцент В.В.Никонов; заведующая кафедрой стоматологии профессор И.И.Соколова; заведующий кафедрой терапевтической стоматологии профессор Е.Н.Рябоконь; главный врач КУОЗ «ХГСП № 7», главный внештатный стоматолог Харьковского городского совета Н.Н.Удовиченко; доцент кафедры стоматологии детского возраста, детской челюстно-лицевой хирургии и имплантологии Ю.В.Фоменко; лидер компании Дентсплай в г. Харькове Л.А.Ладыгина.

Конкурс проходил в спокойной и доброжелательной атмосфере.

Студенты, принимавшие участие в гигиеническом направлении конкурса, вели прием в лечебных залах со стоматологическими установками, оснащенными наконечниками для удаления налета ультразвуковым и воздушно-абразивным методом. В течение всего конкурса проводилась внутриротовая фотосъемка, что при обсуждении результатов позволило объективно сравнивать исходное клиническое состояние и окончательный результат. Победителем конкурса стала студентка III курса **Анна Иванова**.

Моделирование зубов студенты проводили в учебных комнатах с использованием основного терапевтического инструментария. В качестве задания были выбраны постоянный центральный резец и временный нижний моляр. При оценивании учитывали наиболее точную передачу особенностей анатомического строения коронки и корней временных и постоянных зубов: воспроизведение эмалевого валика, вестибулярного изгиба, широко расположенных корней и т.д. Победителем стала студентка IV курса

Ксения Самосенко.

Кроме того, жюри оценивало презентации, подготовленные студентами для детей, которые впервые собираются посетить врача-стоматолога. Умение объяснить юному пациенту необходимость процедуры, создание мотивации и желания сотрудничества с врачом зачастую является залогом успешного лечения зубов у детей. Победителем в этой номинации стала студентка V курса **Ирина Слободок**.

Для участия в эндодонтической секции были привлечены студенты, владеющие современными техниками механической обработки и obturации корневых каналов. Кроме стальных инструментов использовали никель-титановую систему ProTaper, а также компания Dentsply предоставила Endoactivator для обработки каналов и силер AN-plus для пломбирования. Рентгенологическое исследование проводили перед началом обработки и после obturации. Первое место в эндодонтической секции заняла студентка V курса **Светлана Чуянова**.

В проведении конкурса активное участие приняла стоматологическая общественность города и области. Ассоциация стоматологов Украины в Харьковской области во главе с Валерием Лысенко, Ассоциация частнопрактикующих врачей-стоматологов Украины во главе с доктором Шакером Таравнеком, компания Dentsply, ТОВ «Содевком», компания «Стамил», Торговая марка Splat, Торговая марка R.O.C.S. предоставили ценные подарки и призы. Кафедра стоматологии детского возраста, детской челюстно-лицевой хирургии и имплантологии выражает огромную признательность за помощь в проведении мероприятия. От имени Департамента охраны здоровья Харьковского городского совета Н.Н.Удовиченко торжественно вручила подарок для кафедры – фотополимерную светодиодную лампу.

Надеемся, что конкурс «Сяйво посмішки. Творча майстерня», прошедший на высоком профессиональном уровне, станет прекрасной традицией кафедры стоматологии детского возраста, детской челюстно-лицевой хирургии и имплантологии стоматологического факультета Харьковского национального медицинского университета.

Ю.В. Фоменко, доцент кафедры стоматологии детского возраста, детской челюстно-лицевой хирургии и имплантологии

ВІТАЄМО!

Співробітниками ХНМУ одержано патенти на такі винаходи та корисні моделі:

1. Тонік по догляду за шкірою після гоління для підлітків. Автори: **Т.О. Іваненко, В.О. Коробчанський, В.В. М'ясоедов, О.І. Герасименко, Н.І. Суботіна**.
2. Спосіб лікування гіпертонічної хвороби у хворих з ожирінням на фоні цукрового діабету 2 типу. Автори: **О.Я. Бабак, Г.Д. Фадєєнко, В.І. Молодан, О.В. Чирва, О.В. Гончар, Д.В. Молодан**.
3. Спосіб прогнозування розвитку анемії у хворих на хронічну серцеву недостатність. Автори: **Н.Г. Риндіна, П.Г. Кравчун, М.М. Мішина**.
4. Спосіб лікування хворих на уrogenітальний трихомоніаз. Автори: **А.М. Біловол, І.Е. Лук'янов**.
5. Спосіб прогнозування ризику виникнення бронхіальної астми у дітей першого року життя. Автори: **О.В. Давиденко, В.А. Клименко**.

6. Спосіб профілактики та лікування невиношування вагітності, отриманої після застосування допоміжних репродуктивних технологій. Автори: **М.І. Антонян, М.О. Щербина, В.В. Лазуренко, О.В. Мерцалова**.
7. Пристрій для насичення іонами срібла тканин зуба. Автори: **Г.Г. Гришанин, В.І. Нестеренко, О.В. Нестеренко, А.О. Нестеренко, Д.В. Петруша, О.О. Богатирьов**.
8. Спосіб лікування сальпінгофоритів у дівчат пубертатного періоду. Автори: **І.О. Тучкіна, Г.М. Тисячка**.
9. Спосіб лікування дівчат пубертатного періоду з поєднаним перебігом сальпінгофориту, ерозії шийки матки та вульвовагініту. Автори: **І.О. Тучкіна, Г.М. Тисячка**.

Т.Г. Євтушенко, керівник служби інтелектуальної власності ХНМУ

ВИХОВНА МІСІЯ ВИКЛАДАЧА

Час навчання в університеті студенти називають золотим порою, яка дає унікальну можливість отримання освіти. Це є одним з оптимальних й інтенсивних способів входження людини в зворушливий світ науки й культури, але, як казав Платон, «ніхто не стає гарною людиною випадково». Тому викладачам університету необхідно докласти неабияких зусиль, щоб сформувати у студентів цілісну картину світу, гуманітарну культуру і планетарне мислення, виховати відповідне ставлення до навколишнього світу, суспільства та людини.

Відповідно до цілей і завдань навчання в нашому університеті куратори обирають такі форми й методи проведення занять, які виховують у студентів здатність і потребу логічно висловлювати свої думки в усній та письмовій формах, навчають дискутувати, оволодівати мистецтвом ставити запитання, впливати на аудиторію великим арсеналом засобів і прийомів ораторської майстерності та мовного етикету, мімікою й жестами, зовнішнім виглядом та ін. При проведенні семінарських занять викладачі вимагають від доповідачів не тільки ретельної підготовки змістовної частини реферату, але й переконливого донесення цього змісту до аудиторії. Деякі студенти успішно рецензують роботи, аналізують виступи, можуть переконливо відповідати на запитання аудиторії, надають допомогу доповідачеві в підготовці зовнішнього вигляду й власне промови. При цьому викладачі акцентують увагу студентів на необхідності вдосконалення цих навичок та їх важливості в майбутній діяльності.

Постійно вивчаються й вдосконалюються такі нові форми, методи та прийоми навчальної роботи, які дають змогу не тільки активізувати інтелектуальні здібності студентів, але й загострювати емоційне сприйняття проблем, що обговорюються. Для цього викладачі кафедр моделюють приклади, пропонують студентам конкретні ситуації, іноді навіть провокаційні запитання, що спонукає студентів «розкриватись» на емоційному рівні з необхідністю моральної оцінки.

Куратори кафедри філософії практикують екскурсії до Художнього музею, що дає можливість студентам розширювати свій кругозір, формувати естетичний смак, сприймати світ у всій його багатомірності. Неабияке значення мають екскурсії до Історичного музею, адже історія – це наша пам'ять, через яку ми

йдемо в майбутнє. Немає такої родини, яку б прямо або побічно не зачепила війна, тому особливого значення набула експозиція «Харків у роки Великої Вітчизняної війни», яку ми традиційно відвідуємо напередодні Дня Перемоги. Одного разу, коли екскурсовод розповідав про подвиги двічі Героя Радянського Союзу Захара Карповича Слюсаренка, студентка третього курсу Анастасія Томіна тихо, але з гордістю сказала мені: «Це мій прадід!».

Стали традиційними для кураторів студентських груп щорічні екскурсії до Національного літературно-меморіального музею Г.С. Сковороди. Викладачі допомагають студентам в підготовці до дискусії під час Сковородинівських читань із проблем спадщини українського філософа.

Важливим напрямком своєї педагогічної діяльності куратори вважають відвідування театральних вистав і концертів. Перебування в залі для глядачів створює атмосферу занурення в ті дії, які розгортаються на сцені, змушують співпереживати разом із акторами. У цьому сенсі театральну виставу за силою емоційного впливу й хвилювання душі неможливо ні з чим порівняти. Неодноразово мені доводилося чути визнання від студентів, що вони в театрі вперше, проте вже чимало студентів по праву можна назвати театралами.

У Харківському національному медичному університеті діє комплексна програма з виховання студентської молоді від посвячення у першокурсники до урочистого випуску. Ця програма передбачає створення умов для гармонійного розвитку особистості студента-медика, урахує всі напрямки виховної роботи: духовно-моральний, національно-патріотичний, інтелектуальний, професійно-трудова й фізичний, етичний й естетичний, а також правовий, економічний, екологічний та ін. Для успішної реалізації цієї програми потрібно бажання викладачів працювати зі студентами.

Отже, основною метою університетської освіти має бути формування творчої особистості студента-медика – освіченої й вихованої. Цей процес є своєрідною «інвестицією в майбутнє» у тому сенсі, що кожна вища школа повинна навчати й виховувати перш за все інтелігентів, громадян-патріотів своєї країни, а вже потім – фахівців певних галузей.

Л.О. Гончаренко, доцент кафедри філософії

ПРОФИОРИЕНТАЦИОННАЯ РАБОТА

НА ПУТИ К БУДУЩЕЙ ПРОФЕССИИ

*«Наука о человеке – это наука мудрецов»
К. Гельвеций*

Люди редко задумываются о том, как они устроены. Пока человек здоров, он и не вспомнит, где у него сердце, почки или селезенка. Человек реагирует только на самые простые раздражители: холод, голод, усталость и т.д. Но приходит момент, когда мы вспоминаем, что человеческий организм не машина, которую можно отремонтировать. Хотя многие машины созданы по принципу работы человеческого организма.

Человек – это отдельный целостный мир. Чем больше люди будут знать о своем организме, тем, может быть, бережнее будут относиться к нему.

10 января к нам в университет приехали ученики 9–11 классов Савинской ООШ № 1 Балаклейского района. Экскурсия для них была организована Координационным советом студенческого самоуправления III медицинского факультета. Дети побывали на кафедре анатомии человека. Познавательную экскурсию для них провел старший лаборант М.А. Лютенко. Ученики увидели строение своего организма изнутри. Они могли сравнить печень, сердце, здоровые легкие с легкими курильщика. После такой экскурсии задумываешься, а стоит ли так уничтожать свой организм, а значит и самого себя...

Далее экскурсия продолжилась на кафедре патологической анатомии. Интереснейшую лекцию совместно с экскурсией про-

вела ассистент кафедры О.Н. Плетень. Слушая Оксану Николаевну, изучая экспонаты, дети узнали о том, что и человеческий организм может дать сбой и, в результате, на свет могут появиться дети с отклонениями в развитии.

Впечатления после экскурсии у детей были очень разнообразными:

«Музей анатомии человека и патологической анатомии – рай для медиков».

«Наш организм очень хрупкий, его надо беречь».

«Мои первые впечатления о музее патологической анатомии были довольно жуткие. Поначалу меня немного пугали все эти органы и кости, но со временем меня все это начало интересовать. Было очень интересно

посмотреть на настоящие органы, патологии человека, скелеты животных и людей. В целом мне очень понравился музей, в нем было много интересного и необычного».

Врачи – это мудрецы, которые помогают человеческому организму. Такие экскурсии дают возможность детям узнать не только о себе, но и, возможно, определиться с будущей профессией.

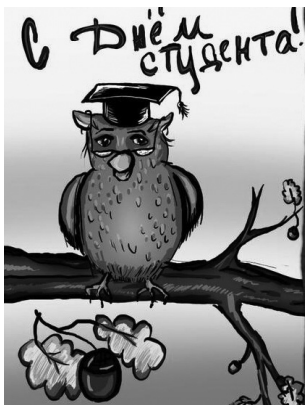
Д.С. Брачкова,
председатель Координационного совета студенческого самоуправления III медицинского факультета

СТУДЕНТ – ЭТО ЗВАНИЕ, КОТОРОЕ НУЖНО ЗАСЛУЖИТЬ

Студенчество – беззаботная пора, когда самая большая проблема – это надвигающаяся сессия, а самая ожидаемая дата – День студента. В настоящее время День студента является символическим объединением студентов всех факультетов и всех учебных заведений! В этот день традиционно на полную катушку веселятся все те, у кого в транспорте действует студенческий билет.

Студенческая примета гласит: с чего бы День студента ни начался, он все равно закончится так же, как и в прошлый раз. И если старшекурсники уже прошли «боевое крещение», то первому курсу можно только посочувствовать. Наивно полагать, что получение в деканате студенческого билета автоматически включает вчерашнего абитуриента в ряды мирового студенческого братства. «Студент» – это звание, которое нужно заслужить: сдать первую сессию и отметить День студента в кругу собратьев. И если до первых модулей нужно еще дожить, то шумное празднование – совсем не за горами. Вот уж где праздник будет по-настоящему студенческим, так это в общежитии. Вечеринка в общежитии похожа на праздник в деревне: празднует один дом, но со временем подтягиваются

соседи, приносят с собой столы, стулья и угощение.

В кругу близких друзей самые бородатые анекдоты и байки из студенческой жизни обретают новизну и актуальность, не говоря уже о всеми любимых песнях «Бутылка вина», «Во французской стороне...», которые не поют разве что глухонемые. Так что даже если вы не выучили слов, не беспокойтесь – в этот день ваше неразборчивое мычание гармонично наложится на безупречный вокал соседа. Пойте, танцуйте, ведь День студента – именно тот день, когда ваши нераскрытые таланты увидят не только окружающие, но даже вы сами. И только преподаватели, в связи с их отсутствием на вечеринке, будут по-прежнему считать вас бездарными лентяями.

Хорошего веселья! С праздником!

Оля Загора, студентка (III медфакультет)

СТУДЕНТЫ. ВЗГЛЯД В ПРОШЛОЕ

Кому из нас не доводилось слышать сетования старшего поколения на то, как испортилась нынче молодежь и насколько лучше были студенты в прежние времена «без всех этих ваших интернетов». А как же на самом деле жили студенты без мобильных и компьютеров, скажем, лет двести назад?

Если покопаться в старых книгах, то можно узнать немало любопытного о жизни студентов-медиков начала XIX века. Первый факт, который обращает на себя внимание – насколько их вообще было мало на медицинском факультете Императорского Харьковского университета. В 1809 году, например, на всех трех курсах медфакультета училось целых 2 (два!) студента. Даже на бесплатное обучение (говоря по-нашему, на бюджет) невозможно было отыскать желающих.

Почему – совершенно понятно. Когда университет только организовывался, его основатели очень надеялись, что в храм знаний хлынет поток молодых дворян. Увы, как раз дворянам-то учиться хотелось меньше всего. Не барское это дело – клистиры ставить и фурункулы вскрывать. А «неблагородные», может, и хотели бы учиться, но больно много с ними возникало проблем. Ведь студент – это ого-го! Ему предписано по-дворянски шпагу носить! А разве ж можно доверить такую изящную вещь какому-нибудь купеческому отпрыску или, того паче, кухаркину сыну? Забыли, видно, в то время старую поговорку, что только встречают по одежке...

К тому же базовое образование абитуриентов оказалось совершенно недостаточным. При университете пришлось организовать подготовительное отделение, и год или два юные студен-

ты изучали элементарные знания, которые, по идее, они должны были вынести из средних школ.

Ввиду таких обстоятельств приемные комиссии особо не зверствовали, нередко принимая в университет даже тех, кто

никогда не изучал латыни, а ведь занятия в университете шли именно на этом языке. Но если юристы или «словесники» еще могли кое-как выкрутиться, то медикам без латыни приходилось совсем туго.

Чтобы исправить положение, руководство университета обратилось... к церкви. Церковников удалось убедить в том, что в семинариях ну абсолютно необходимо преподавать основы медицины, дабы будущие священники научались излечивать не только душевные, но и телесные недуги своей паствы. В результате из нескольких семинарий к нам приехали для занятий

Торжество в ресторане "Эрмитаж" 12 января 1882 г.

Студенческое гулянье на Тверском бульваре

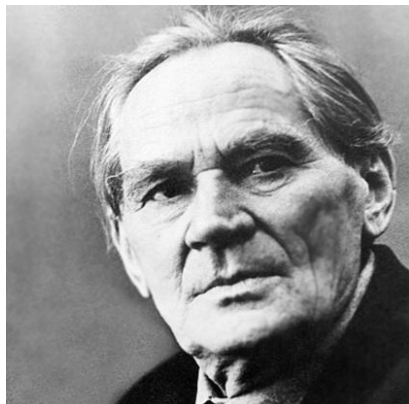
Московский университет и Татьянанская домовая церковь в 1848 г.

медициной будущие семинарские преподаватели. Студентами они оказались прилежными, поскольку и начальные знания имели, и привычка к учебе была у них воспитана не в пример лучше, чем у дворянской молодежи. Так что первыми врачами "made in Kharkov" стали священники.

Затем для медиков отменили то, что сейчас называется обязательным распределением. Казеннокоштные студенты (современные «бюджетники») обязаны были по окончании курса отработать 6 лет в том месте, которое им будет назначено. А ехать из губернского и университетского города куда-нибудь в Талды-Кузюмскую волость не хотелось никому. С отменой этой обязанности медфак стал куда привлекательнее для абитуриентов.

Третьей и, наверное, главной мерой стало учреждение университетской клиники, анатомического театра и т. п. В результате медицинские занятия перестали быть сугубо теоретическими.

«Я на землю упал с неведомой звезды...»

Борис Алексеевич Чичибабин (Полушин) родился 9 января 1923 года в г. Краматорске. Всю жизнь прожил на Харьковщине. В 1940 г. поступил в Харьковский государственный университет на исторический факультет. С 1942 по 1945 г. служил в авиачастях в Закавказье. В 1945 возобновил учебу в ХГУ на филологическом факультете. В июне 1946 г. арестован и осужден на пять лет по статье «за антисоветскую агитацию». Освободился в 1951 г. В 1953 окончил бухгалтерские курсы. С 1963 по 1968 г. вышли четыре поэтических сборника. С 1964 по 1966 г. руководил литературной студией при ДК связи (ныне Центр культуры Киевского района, при котором в 2001 г. организован Чичибабин-центр). В 1966 г. принят в Союз писателей СССР, в 1973 исключен за «написания антирадянских віршів». Перестройка вызволила поэта из забвения. В 1987 г. восстановлен в Союзе писателей. За книгу стихов «Колокол» в 1990 г. удостоен Государственной премии СССР. В 1993 награжден премией литературно-общественного движения «Апрель» им. академика А.Д. Сахарова «За гражданское мужество писателя».

Скончался в Харькове 15 декабря 1994 года. Одна из улиц города названа его именем.

До гроба страсти не избуду.
В края чужие не поеду.
Я не был сроду и не буду,
каким пристало быть поэту.
Не в игрищах литературных,
не на пирах, не в дачных рощах –
мой дух возвращался в тюрьмах
этапных, следственных и прочих.

И все-таки я был поэтом.

Я был одно с народом русским.
Я с ним ютился по баракам,
леса валил, подсолнух лускал,
каналы рыл и правду брякал.
На брюхе ползал по-пластунски
солдатом части минометной.
И в мире не было простужки
в меня влюбиться мимолетно.

И все-таки я был поэтом.

Мне жизнь дарила жар и кашель,
а чаще сам я был нешелков,
когда давился пшенной кашей
или махал пустой кошелкой.
Поэты прославляли вольность,
а я с неволей не расстанусь,
а у меня вылезит волос
и пять зубов во рту осталось.

И все-таки я был поэтом,
и все-таки я есмь поэт.

Влюбленный в черные деревья
да в свет восторгов незаконных,
я не внулшал к себе доверья
издателей и незнакомок.
Я был простой конторской крысой,
знакомой всем грехам и бедам,
водяру дул, с вождями грызся,
тишком за девочками бегал.

И все-таки я был поэтом,
сто тысяч раз я был поэтом,
я был взаправдашним поэтом
И подыхаю как поэт.

1960 г.

Эпонимы в анатомии человека
Из книги «Эпонимы в анатомии человека»
под ред. проф. Н.А. Волошина

**Trigonum sternocostale sinistrum –
щель Ларрея**

Жан Ларрей (Dominique-Jean Larrey) (1766–1842) – французский военный врач. Был профессором в школе военных медиков, а позже – военным врачом при Наполеоне, участвовал во всех его войнах. Он благородно служил в 25 главных кампаниях. Президент Медицинской академии и Парижской академии наук.

**Spatium tendineum lumbale – про-
странство Лесгафта-Гринфильда**

Петр Францевич Лесгафт (1837–1909) – российский анатом, педагог и врач. Работал профессором и заведующим кафедрой физиологической анатомии в Казанском университете. Позже, будучи уволенным за выступление против произвола реакционной части профессуры и властей этого университета, читал лекции по анатомии на естественном факультете Петербургского университета. Является основоположником функционального направления в анатомии.

ПАРАД СТУДЕНТОВ

СТУДЕНТЫ. ВЗГЛЯД В ПРОШЛОЕ

Да-да, в первые годы будущие медики о болезнях знали только со слов преподавателей! Правда, добиться организации клиники оказалось непросто. Высокое начальство решительно не понимало, зачем нужна клиника для двух студентов. К счастью, здравый смысл победил.

Ну а как же студенческий быт? В этом отношении студенты строго разделялись на две категории: «своекоштные» (контрактники) и «казеннокоштные» (бюджетники). Если первые жили относительно свободно, то жизнь вторых в общежитии под неусыпным вниманием начальства не была медом. Подъем – в 5 утра (зимой – в 6), отбой – в 10 вечера (зимой – в 9). Ни войти, ни выйти из общежития после этого времени было нельзя, так как

двери запирались на замок. Впрочем, и в остальное время студентам запрещалось выходить куда-либо, кроме лекций, без разрешения инспектора, который жил в том же общежитии и внимательно следил, чтобы эти правила, как и многие другие, строго соблюдались.

Если студент собирался, например, съездить домой на праздники, он обязан был получить разрешение даже не ректора, а ученого совета университета, который с этой целью собирался на специальное заседание.

Разумеется, ни о каких гостях в общежитии речь вообще не шла. Даже общаться своекоштные студенты могли с казеннокоштными только на лекциях. Если же кому-то действительно нужно было обме-

няться мнениями, они могли это сделать только по специальному разрешению ректора.

Впрочем, студенты и тогда частенько нарушали правила, и полиции приходилось время от времени доставлять в общежитие студентов, не заметивших, что «детское время» уже закончилось.

И все же, не такие мы и разные. Во все времена студенты одинаково зубрили фармакологию, так же тряслись перед экзаменами, ленились, «случайно» забывали прийти на пары, нарушали правила и мечтали о великих делах. И за 200 лет ничего не изменилось. Ну разве что больше не надо просить у ученого совета разрешения пообщаться с однокурсниками!

Дарья Кузнецова, студентка (III медфакультет)

22.01 День
Соборності
України

Нема Отчизни? – Іншої не треба!
Ніколи не вросе у серце чужина.
Хай ще і ще нас Бог карає з неба, –
Отчизна в світі є лише одна.
Спробуй-но ти із серця рідну вийми,
Наприволоще кинь і в світ іди! –
Вона з тобою маревом блакитним
Усюди піде, де не ступиш ти.

Оксана Лятуринська

Українська душа невмируща, де б українці не були, вони завжди тягнуться до своєї Батьківщини. Особливо це виявилось 1917 року, коли українство взялося творити свою власну долю на своїй етнічній території. Тоді у змагання включилися не тільки на Україні – скрізь, де розселився наш етнос, підтримували прагнення до творення Соборної Держави. Соборність для України – це єдність багатоманітності, об'єднання навколо спільного, яким є українська державність, українська ідентичність. Варто підкреслити, що соборність не є явищем лише суто українським – це загальна, органічна ознака будь-якої нації, невідмінна умова її розвитку й процвітання. Соборність не обмежується лише ідеєю збирання етнічних земель у рамках національної держави, а передбачає також духовну консолідацію всього населення країни, єдність усіх її громадян, незалежно від їхньої національності. Ми повинні вірити, що територіальна цілісність України, скріплена кров'ю мільйонів незламних борців, навіки залишиться непорушною, що лише в єдності дій та соборності душ можемо досягти величної мети – розбудови економічно й духовно багатой, вільної й демократичної України. Тож пам'ятаймо слова літнього вчителя – героя роману О. Гончара «Собор», який через роки звертається до кожного з нас: «Бережіть собори душ своїх, друзі, бережіть!».

Рубрику ведуть викладачі кафедри української мови, основ психології та педагогіки
О.В. Самолисова та С.А. Унковська

ДОВІДКА

Оксана Лятуринська (1907–1970) – прозаїк, поет, дитячий письменник, перекладач, критик, фольклорист, скульптор, різьбяр, художник, а ще писанкар та кераміст. Поезія Оксани Лятуринської перейнята ідеєю за волю і незалежність. Ідею звитяги поетеса бачить у далекому минулому і хоче «крізь тло сторіч велику чаклувати зневагу». Для Лятуринської слово є духовним мечем, зброєю, з якою вона стає до бою за Україну. Більшу частину свого життя вона провела поза батьківщиною, у вимушеній еміграції, та серцем завжди була з рідним краєм, жила і творила лише задля своєї дорогої і водночас такої далекої України. Можна сказати, що Лятуринська увібрала в себе епоху минулої слави задля слави майбутньої.

ХРАНИМ ПАМ'ЯТЬ О ВЕЛИКОМ УЧЕНОМ

1 января 1914 г. в Берлине на 61-м году жизни умер заведующий кафедрой факультетской терапии Харьковского университета профессор **Федор Мечиславович Опенховский**. На публичном заседании Харьковского медицинского общества, посвященном его памяти, П.И. Шатилов сказал: «В его лице многие потеряли многое: наука – первоклассного ученого, университет – лучшего хранителя лучших университетских традиций, медицинский факультет – прекрасного клинициста, практические врачи – опытного консультанта, больные – гуманного врача, мы, ученики – любимого учителя, близкие и родные – просто хорошего человека».

И это соответствовало действительности, потому что за 23 года деятельности Ф.М. Опенховского в Харькове своей разносторонней образованностью, широким кругозором, прекрасным талантом диагноста, блестящими ораторскими способностями он завоевал непререкаемый авторитет среди коллег, студентов и больных.

Ф.М. Опенховский родился в 1853 г. в 1876 г. закончил медицинский факультет Киевского университета, после чего работал в Киевском клиническом военном госпитале. Затем в течение 4 лет стажировался за границей в лучших клиниках Германии, Франции, Англии, Австрии. В 1884 г. в Дерптском университете защитил докторскую диссертацию. В 1886 г. за работу «Об иннервации желудка» получил премию Гамбургера, советом Дерптского университета она была признана лучшей работой по физиологии за последнее десятилетие.

В 1891 г. Федора Мечиславовича назначили экстраординарным профессором госпитальной терапевтической клиники в Харькове. Условия преподавания в клинике, которая базировалась в Алек-

сандровской больнице, были ужасными. Практически клиника имела лишь две палаты: женскую на 7 кроватей и мужскую на 11, ни аудитории, ни лаборатории не было. Как вспоминал Ф.М. Опенховский,

больных было много, частенько они располагались по три человека на двух кроватях, иногда на матрацах на полу. В этих же палатах студенты, число которых доходило до 50–70, слушали лекции, стоя в проходах между кроватями, у входных дверей, в коридоре. Голос профессора нередко сливался с бредом и стонами тяжелобольных, тут же на столе производились химические и микробиологические исследования.

На свои средства и благотворительные взносы Ф.М. Опенховскому удалось расширить помещение кафедры, устроить аудиторию для чтения лекций, а также клиническую и биохимическую лаборатории, так как он считал необходимым научить студентов производству исследований в них. Кроме курации больных, они должны были участвовать в амбулаторном приеме.

В 1909 г. на съезде русских терапевтов в Москве Ф.М. Опенховский выступил с докладом «К диагностике локализации круглой язвы желудка», в котором доказал связь между локализацией язвы желудка и локализацией болевых точек около позвоночника. После этого доклада в отечественной и мировой литературе появился симптом Опенховского – боль в области остистых отростков при язве желудка.

С 1903 г. до дня смерти Ф.М. Опенховский заведовал кафедрой факультетской терапии. Научные исследования ученого были посвящены клинической физиологии, фармакологии, экспериментальной патологии. Он был председателем терапевтической секции ХМО, а также председателем Харьковского отделения Всероссийской лиги борьбы с туберкулезом.

Ф.М. Опенховский любил молодежь, и студенты отвечали ему взаимностью. По словам еще одного ученика профессора В.А. Корхова, его «тонкий аналитический ум, громадный размах воображения, почти юношеский энтузиазм в трактовании различных научных проблем» – передавались студентам. Память об этом замечательном ученом, враче, преподавателе хранит и наш университет.

**Ж.Н. Перцева, директор
образцового музея истории**

ЭРА МИЛОСЕРДИЯ

Рассуждать о смерти не всегда легко, а порой и очень сложно. Это как будто думать о том, чего никогда не видел и не ощущал сам, строя лишь догадки. И люди, которые не чувствуют подобной боли, страданий и мучений, как бы ни старались, полностью не смогут понять тех, кто в данный момент находится на закате своего жизненного пути.

Смерть для человека является логичным завершением, некой последней ступенью жизни в этом мире. Но нельзя забывать о том, что пока бьется сердце человека – жизнь продолжается, и оставшееся время перед самой смертью настолько же важно, как и все остальные этапы жизни. Человеку все так же (если не больше) необходима забота, тепло и помощь родных и близких, важно не чувствовать себя одиноким, чтобы было легче перенести боль.

Разумеется, можно избежать или уйти от разговоров об этом, но нельзя уклониться от проблемы. К сожалению, многие люди, которые находятся на этом тяжелом этапе своей жизни и нуждаются в паллиативной помощи, не получают ее в полном объеме. По определению, паллиативная помощь – особый подход, который реализуется на разных уровнях медицинской и социальной помощи с целью улучшения качества жизни больных и членов их семей, оказавшихся перед лицом угрожающего жизни заболевания. Эта цель достигается предупреждением и облегчением страданий благодаря раннему выявлению, тщательной оценке, купированию боли и других тягостных физических симптомов, а также оказанию необходимой психосоциальной и духовной поддержки.

Термин «паллиативный» происходит от латинского «pallium», что означает «маска» или «плащ». Это определяет содержание и философию паллиативной помощи: создание покров для защиты в самое трудное для человека время.

К сожалению, вопрос по поводу эффективности выявления симптомов и устранения либо облегчения боли хотя и остается открытым, поставлен не так остро. А вот психосоциальная помощь и духовная поддержка требуют даже не коррекции, а практически создания качественно новой программы с нуля.

Пожалуй, пионером в этой области стала общественная организация «Соціальний всесвіт», представив проект новой молодежной службы хосписной помощи «Эра милосердия». Основная задача проекта – оказание психологической, социальной и моральной поддержки пациентам хосписа и членам их семей, а также социальное воспитание и духовное развитие молодежи, которая осуществляет подобную волонтерскую деятельность.

К счастью, студенты нашего университета не остались равнодушными и откликнулись на предложение принять участие в проекте. Хотя ожидалось гораздо больше участников – студентов именно медицинского университета, поскольку в профессиональной деятельности врача важно умение сочувствовать, понимать, уважать, поддерживать и вызывать доверие. Но в данном случае важнее не количество, а качество.

Курс лекций на социальные и психологические темы представил психотерапевт, социальный педагог Артур Григорьевич Мокряк. Ознакомившись с основами паллиативной помощи, принципами психологической и эмоциональной поддержки пациентов и членов их семей, волонтеры впервые попробовали свои силы в отделении Хоспис 17-й городской клинической многопрофильной больницы.

Сложно переоценить впечатления, эмоции, темы для размышления и даже опыт, полученные от общения с пациентами. Председатель правления общественной организации «Соціальний всесвіт» Алла Анищенко в одном из интервью отметила, что молодые люди, ставшие волонтерами, на духовном и личностном уровне испытывают кардинальные перемены. И мы как волонтеры ощутили это на себе. Многие еще предстоит узнать, сделать, изменить. Но главное, есть люди, которые готовы прийти в трудную минуту и укрыть нуждающихся в помощи тем самым «плащом».

Мы верим, что с каждым днем ряды молодежного волонтерского хосписного движения будут пополняться все новыми и новыми добровольцами, ведь не зря говорится: «Чтобы изменить мир, нужно начать с себя».

Анастасия Рождественская, I медфакультет, III курс, 2 гр.
Сергей Сендецкий, II медфакультет, III курс, 18 гр.

СУМУЄМО

25 грудня на 59-му році пішов із життя Анатолій Олексійович Цівковський – кандидат медичних наук, доцент кафедри анатомії людини.

Анатолій Олексійович працював на кафедрі анатомії людини з 1995 року, пройшовши професійний шлях від аспіранта до доцента, зробив значний внесок у справу підготовки та виховання висококваліфікованих фахівців для нашої держави й багатьох зарубіжних країн, у розвиток медичної науки й практики. Багатьом студентам запам'яталися його практичні заняття й лекції, які привернули до нього прихильників і однодумців. Тривалий час Анатолій Олексійович був секретарем спілки анатомів, гістологів, ембріологів та топографоанатомів.

У ці жалобні дні висловлюємо щире, глибоке співчуття рідним і близьким покійного. Світла пам'ять про Анатолія Олексійовича Цівковського назавжди збережеться в наших серцях.

ЗАПОБІГТИ, ВРЯТУВАТИ, ДОПОМОГТИ

Заходи щодо безпечної експлуатації авто в зимовий період

У зв'язку з приходом зими автомобілістам потрібно знати про необхідність виконання всіх заходів, пов'язаних із безпечною експлуатацією авто в зимовий період.

У першу чергу слід замінити «літнє взуття» на зимове: всі колеса мають бути зимовими. Шина, яка має шипи, гарна на льоду, однак на асфальті вона забезпечує набагато гірше зчеплення з дорогою порівняно з такою ж, але без шипів. До того ж шина, яка має шипи, шумить більше, небезпечна на швидкості понад 130 км/год.

Слід потурбуватись про скло. Для комфортного, а найголовніше безпечного водіння має бути гарний огляд, отже, скло потрібно тримати у чистоті. Для експлуатації автомобіля зимою в бачок омивача необхідно заливати тільки морозостійку рідину (слід відмовитися від шкідливих для здоров'я рідин, які містять метанол і виробництво яких сьогодні заборонене).

Важливо не забувати й про ходову частину, гальма, світло. Хоч це не сезонна робота, проте взимку дуже актуальна й дорожча.

Надійність роботи й збереження двигуна є одним з основних завдань. Тому під час підготовки автомобіля до осінньо-зимового сезону слід приділити увагу системі охолодження. Насамперед необхідно перевірити її герметичність. При виявленні протікань – усунути причини їх появи. Далі зосередити увагу на охолоджуючій рідині. Якщо влітку проводилися доливання води або часто перегрівався двигун, також бажано замінити рідину на нову. При тривалій експлуатації автомобіля не зашкодить промити систему.

Крім охолоджуючої рідини, слід приділити увагу й моторному мастилу. Заміна мастила залежить від пробігу автомобіля і виконується в середньому раз на півроку. Чому ж його не змінити при підготовці автомобіля до зимового періоду? Наприклад, оптимальним варіантом може стати використання всесезонного напівсинтетичного моторного мастила 10W-40.

Акумулятор у нормі? Погіршує стан АКБ взимку зниження місткості батареї при низьких температурах. До того ж підвищується й енергоспоживання: на обігрівач заднього скла, підігрів сидінь, пічку та ін. Найбільше ж навантаження на акумуляторну батарею має місце під час запуску двигуна, коли потрібний високий струм стартера. Тому, щоб не мерзнути на холоді й не витрачати час на марні спроби зрушити автомобіль, краще провести обслуговування АКБ. Якщо акумулятор відносно новий (1–2 роки), досить очистити й змастити клеми; в АКБ, які вже експлуатуються певний час, рекомендується перевірити рівень

електроліту (під час літньої експлуатації рівень може знизитися через википання води). В обох випадках необхідно повністю зарядити його. Стару АКБ, яка відслужила свій термін або не може досягти номінальної зарядки, краще замінити.

Бережіть кузов. Незалежно від того, експлуатуватиметься автомобіль взимку чи ні, необхідно вжити заходів з антикорозійного захисту кузова.

Г.І. Олійник, старший викладач обласних курсів ЦЗ
М.М. Волощук, начальник штабу ЦЗ університету

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ЯК ОТРИМАТИ СТАТУС БІЖЕНЦЯ В УКРАЇНІ

Згідно з Законом України «Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту» від 8 липня 2011 року №3671-VI біженцем визнається особа, яка не є громадянином України і внаслідок цілком обґрунтованих побоювань стати жертвою переслідувань за ознаками раси, віросповідання, національності, громадянства (підданства), належності до певної соціальної групи або політичних переконань, перебуває за межами країни своєї громадянської належності та не може або не бажає користуватися захистом своєї країни або яка не має громадянства і перебуває за межами країни свого попереднього постійного проживання та не може чи не бажає повернутися до своєї країни.

Особа може бути визнана біженцем тільки в тому випадку, якщо відповідає вищевикладеним вимогам, інші причини – економічні, особисті чи будь-які інші не дають на це права.

Статус біженця може бути наданий тільки після проходження певної процедури, яка визначена вищевказаним Законом та здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, іноземця або особи без громадянства. Якщо особа буде визнана біженцем, їй буде наданий захист в Україні, в іншому випадку до неї вживаються заходи як до нелегального мігранта.

Особа, які перетнули чи намагалися перетнути державний кордон України незаконно, повинні звернутися до центрального органу виконавчої влади та надати пояснення щодо причин такого випадку. Таких осіб не притягують до відповідальності за зазначені дії, якщо вони без зволікань звернулися до органів.

Вирішення питання про надання статусу біженця проводять на підставі письмової заяви іноземця чи особи без громадянства або її законного представника. До заяви додаються документи, які засвідчують особу заявника, матеріали, що можуть бути доказом наявності умов для набуття ним статусу біженця, а також 4 фотокартки заявника та членів його сім'ї.

Центральний орган виконавчої влади реєструє заяву та подані документи, ознайомлює заявника з порядком прийняття рішення, правами і обов'язками, проводить дактилоскопію особи, заповнює реєстраційний листок та інші необхідні документи, оформлює особову справу, заносить отримані відомості до централізованої інформаційної системи. Рішення за заявою приймається протягом місяця з дня отримання особової справи заявника та письмового висновку; в разі потреби строк може бути продовжений до трьох місяців.

На основі всебічного вивчення і оцінки всіх документів та матеріалів центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту, приймає рішення про визнання біженцем або особою, яка потребує додаткового захисту, чи про відмову. Особа, яка отримала повідомлення про відмову в наданні статусу біженця і не використала права на його оскарження, повинна залишити територію України у встановлений строк, якщо вона не має інших законних підстав для перебування в Україні, встановлених Законом України «Про правовий статус іноземців та осіб без громадянства».

Н.О. Кузнєцова,
спеціаліст I категорії відділу правової роботи, правової освіти та систематизації законодавства Харківського міського управління юстиції

МНОГОЛИКАЯ ЗАВИСТЬ

Как просто иногда признаться другому в своих негативных к нему чувствах: «Ты разочаровал меня», «Я злюсь на тебя!», «Ты меня раздражаешь!», «Я тебя ревную»... Но вот фразу «Я завидую тебе» мало кто слышал в свой адрес или произносил сам. Что же особенного в этом «черном» чувстве? Почему оно возникает? И как с ним бороться?

Многие эмоции, такие как страх, злость, печаль, рождаются вместе с нами и эволюционно обусловлены, зависть же относится к тем чувствам, которые приходят к нам в процессе воспитания.

«Помню как мама, листая идеальные прописи моей двоюродной сестры, с которой мы поладили, выражает неподдельное восхищение», — рассказывает Людмила 19 лет. «Смотри, Людочка, как нужно вести прописи, просто придаться не к чему! А у тебя какие? В руки брать страшно!». Помню накативший стыд перед сестрой и тетей и желание играть в тот день только в те игры, где я смогу выше прыгнуть, громче крикнуть, красивей нарисовать, чем моя сестра, чтоб обязательно восстановить утраченное с ней равенство».

Так родители, злоупотребляющие воспитательным приемом «сравнения с другим», постепенно вырабатывают у ребенка привычку ориентироваться все время на чужие критерии. Такие дети испытывают собственную неполноценность в случае несоответствия критериям. Ребенок не замечает собственных успехов и не считает их ценными, если подобных достижений нет у его сверстников. Поэтому детские психологи рекомендуют сравнивать (не) успехи ребенка не с достижениями других детей, а с тем, чего ребенок добился на данный момент относительно его же результатов в прошлом. «Сегодня ты собрался намного быстрее, чем вчера» или «Мне кажется, ты перестал стараться, в прошлом месяце твои оценки были значительно лучше». Немаловажным является также научить ребенка радоваться успехам других детей.

Один из феноменов зависти состоит в том, что люди завидуют преимущественно тем, кого считают равными себе по социальному уровню, профессиональным, внешним и другим данным, по уровню талантов и способностей. Зависть вызывает то, что человек определяет как нечто значимое и чем считает себя вправе обладать наравне с другим. Так, у английского писателя XVIII века Б. Мандевиля встречается мысль: «Нищий не завидует вельможе, разъезжающему в карете, ибо расстояние между ними слишком велико. Но владелец двуконной кареты лишается сна при мысли о четверном выезде соседа».

Как распознать зависть в себе и в других?

Рене Декарт отмечал, что у завистника меняется даже цвет лица: он обычно бывает свинцовым, «то есть смешанный из желтого с черным, точно цвет крови мертвеца, почему зависть по-латыни носит название *livor*, то есть синева». Другие наблюдения говорят о том, что зависть может выражаться в ситуативной бледности (в народе говорят «позеленеть от зависти») и сужении зрачков. Сами же завистники признаются, что испытывают удушье, ощущение затянутого ремня на уровне солнечного сплетения, говорят, что «сосет под ложечкой» и перехватывает дыхание.

В поведении зависть также может проявляться по-разному. К сожалению, человеку нелегко признаться даже себе самому в этом разрушительном чувстве, поэтому нередко зависть проявляется бессознательно, косвенно. Это может быть слишком бурная критика, высмеивание недостатков, упреки с целью самоутвердиться и снизить значимость объекта зависти. Иногда может проявляться как лицемерие и слишком сильное восхищение добродетелями другого, с целью скрыть собственное негодование. Внутренне чувство зависти реализуется как самобичевание, презрение к себе или разрушительные фантазии, направленные на другого.

Рассуждая о зависти, многие нередко спорят о правомерности деления ее на «черную» и «белую». Действительно, можно ли в этом чувстве, которое принадлежит к семи смертным грехам, различать оттенки?

Австрийский социолог Helmut Schoeck так пишет об этом феномене:

«Черная зависть — это желание или уничтожить объект зависти или сделать ему так же плохо, как завистнику. Одна из причин такого типа зависти — «каузальное заблуждение», т. е. восприятие человека, имеющего превосходство, как причины собственных неудач и униженного положения. Человек полностью снимает с себя ответственность за то, что происходит в его жизни. Его

жизнь начинает подчиняться принципу «Нам ничего не надо, лишь бы у других ничего не было».

«Белой» завистью правомерно назвать то чувство, при котором человек, завидуя, не испытывает к преуспевающему человеку враждебности. В этом случае «белая зависть» может даже явиться стимулом для соревнования с другим человеком. О соревновательной зависти писал еще Аристотель.

Опасность зависти (какого бы цвета она ни была) в том, что в любом случае мы хотим походить на другого, обладать тем же, что имеет другой, но всегда ли это правильно?

Психологами давно замечено, что реализация чужого сценария жизни, преследование «не своих» целей, постоянное ориентирование на чужое мнение рано или поздно приводит человека к неудовлетворенности собой и жизнью, ощущению «вечной гонки», «бессмысленности» существования, постоянному недовольству. Так как же отличить свое истинное желание от эгоистического «ХОЧУ»? Как отличить зависть от радости и восхищения достижениями других? Понаблюдайте за собой: если Вы хотите иметь ТО ЖЕ, ЧТО..., делать ТАК ЖЕ, КАК..., выглядеть НЕ ХУЖЕ, ЧЕМ..., уметь НЕ МЕНЬШЕ, ЧЕМ... и отсутствие всего этого вызывает у вас негативную реакцию, значит, вы под контролем Зависти. Возможно, не слышите свой внутренний голос, а просто находитесь под впечатлением чужих-то достижений.

«Что же делать?» — спросят те, кто нашел у себя опасные симптомы. Секрет преодоления зависти в том, чтобы:

- принять себя, признавая плюсы и оставляя право на ошибку;
- стараться избегать сравнений с другими;
- помнить свои достижения и победы с гордостью и радостью;
- постараться ощутить уникальность именно вашей судьбы и понять, в чем она заключается;
- относиться с благодарностью к судьбе (Богу), родителям за то хорошее, что есть в вас и вашей жизни.

Екатерина Дмитриенко

АФОРИЗМ — ЭТО ЖЕМЧУЖИНА МЫСЛИ

- Зависть — это переживание несправедливости по отношению к себе любимому. *Игорь Прокопенко*
- Зависть — самая искренняя форма лести. *Джон Коллинз*
- Когда тебя все любят, то многим это не нравится. *Анатолий Рас*
- Верх популярности — это когда весь мир ненавидит одного человека. *Дон-Аминадо*
- Зависть не знает праздников. *Фрэнсис Бэкон*
- Зависть — вот фундамент демократии. *Бертран Рассел*
- Сочувствие достается даром, зависть нужно заслужить. *Роберт Лембке*

- Легче отказаться от того, что имеешь, чем от зависти к тому, чего не имеешь. *Жан Ростан*
- Зависть еще непримиримее, чем ненависть. *Франсуа де Ларошфуко*

Из книги «Азбука афоризмов от А до Я» А. Н. Туренко

ИСТОРИЧЕСКИЙ БЛОКНОТ

Старый Новый год – необычный праздник. Он возник в 1918 году, когда вся Россия перешла с Юлианского («по старому стилю») на Григорианский календарь («по новому стилю»). А сам праздник Новый год в русской православной церкви, которая придерживалась Юлианского календаря, отмечался с 13 на 14 января. Отсюда и пошло название Старый («по старому стилю») Новый год. Современный же Новый год приходится на соколадневный рождественский пост. Помимо России, Старый Новый год отмечают в ряде стран, которые входили в состав СССР и некоторые другие. Например, в Молдавии, Беларуси, Латвии, Сербии, Черногории, Македонии и в некоторых кантонах Швейцарии, а также в Сербии (сами сербы называют это торжество Сербский Новый год), поскольку сербская православная церковь, равно как и русская, придерживается Юлианского календаря.

ИНТЕРЕСНЫЙ ФАКТ. Разница во времени между Григорианским и Юлианским календарями составит 2 недели с 1 марта 2100 года. Следовательно, с 2101 года Старый Новый год будет отмечаться на день позже. До 1918 года в России Новый год приходился на время Святков, поэтому Старый Новый год насыщен гаданиями, приметами и обрядами. Например, если в первый день Старого Нового года в дом первой зайдет женщина – это к несчастью, а если мужчина – к благополучию и счастью, или, если в первый день в доме достаточно денег, то и в течение всего года семья не будет нуждаться в них. В Старый Новый год можно использовать те же гадания, что и 1 января. 14 января по Юлианскому календарю или 1 января «по старому исчислению» праздновали День св. Василия. Накануне все незамужние девушки охотно гадали: считалось, что бы ни было нагадано в этот день, сбывалось. Самого же св. Василия считали «свинятиником», и если в его день на столе будет много блюд из свинины, то скот будет хорошо плодиться и принесет прибыль их хозяевам. Именно поэтому основным блюдом Старого Нового года до сих пор считается поросенок. Его подавали на стол целиком зажаренного. Еще одним обычаем было приготовление каши. В 2 часа ночи старшая женщина в семье приносила в дом крупу, а старший мужчина – воду. Никому нельзя было прикасаться к ингредиентам до тех пор, пока печь не растопится должным образом. Вся семья и гости усаживались за стол, а женщина варила кашу и приговаривала специальные ритуальные слова. После того, как каша была сварена, ее выставляли «напоказ» всем за столом. Если каши был полный горшок – можно ждать счастливого и беззаботного года. Если горшок трескался, то ничего хорошего это не сулило. Из современных обычаев, пожалуй, осталось только приготовление вареников, некоторые из которых делались с «сюрпризами». Современный Старый Новый год тем и прекрасен, что нет того буйного празднования, как в сам Новый год. Это чисто семейный праздник, со своими традициями, обрядами, посиделками с родными в теплой и уютной обстановке.

ИГРЫ РАЗУМА

FINIS CORONAT OPUS!

Для любой структуры или организации конец календарного года – время подведения итогов, определения успехов или неудач, возможность выбрать лучшие результаты и подвести итоги текущей деятельности.

Традиционно в декабре в Харьковском национальном медицинском университете проходят финальные серии и этапы различных игр и соревнований. Интеллектуальный клуб «Что? Где? Когда?», конечно же, не стал исключением. За прошедший год клуб достиг больших успехов. В феврале сборная команды ХНМУ стала победителем городского чемпионата среди вузов Харькова и по личному приглашению магистратуры клуба «Что? Где? Когда?» Александра Друзя приняла участие в чемпионате интеллектуальных клубов стран СНГ, где заняла V место. Кроме этого, были первые места в играх среди работников медучреждений Харьковской области, II место в проекте «Битва вузов», где лишь судейская необъективность не позволила занять заслуженное I место.

Весьма неплохие результаты для клуба, которому лишь 4 года. Итогом всех этих соревнований стала межфакультетская игра «Что? Где? Когда?» за звание абсолютного чемпиона ХНМУ, которая проходила 21 декабря в конференц-зале. Как говорили латиняне – *finis coronat opus* (конец венчает дело)! И игра удалась на славу. В ней принимали участие 6 команд: действующие чемпионы – I медицинский факультет (капитан Андрей Овсянников – абсолютный чемпион телепроекта «Самый умный» и лучший игрок клуба 2011), еще одна команда I медицинского под руководством Таисии Богдановой. II медицинский факультет представили две команды – «ветераны» нашего клуба (капитан Дмитрий Дымшиц – чемпион Украины по Брейин-рингу) и команда, в составе которой были студенты I курса. Возглавляла команду лауреат Президентской стипендии Олеся Плехова. Наиболее титулованная (трижды чемпионы) команда IV медицинского факультета (капитан Маргарита Майорова – капитан сборной университета). И, наконец, чемпионы 2010 г. – стоматологи, под руководством Константина Гнедого. В их составе выступал один из лучших студенческих умов университета и Харькова – призер мировой олимпиады по биологии и дважды лучший игрок клуба – Артем Куров.

По традиции игра состояла из 30 вопросов, по 15 в каждом туре. В первом туре был суперблиц, а это три вопроса по 20 секунд на каждый, причем команда выбирает лишь одного игрока, который раздумывает над вопросами. На этот раз суперблиц смог взять лишь I медицинский, а именно Андрей Овсянников. К концу первого тура наметились две команды, у которых было наибольшее количество правильных ответов: команда-дебютант II медицинского и стоматологи. Во втором туре борьба команд лишь обострилась, но в итоге весьма уверенную победу одержала сборная стоматологического факультета, второе место заняла команда I курса II медицинского факультета, и это безусловный успех. Третье место заняла команда I медицинского факультета под руководством Андрея Овсянникова. Лучшего игрока клуба выбирала команда победителей, и уже в третий раз им стал Артем Куров.

От имени клуба «Что? Где? Когда?» хочу пожелать студентам новых свершений, веры в себя, творческих и научных достижений!

Роман Елисеев,
президент клуба «Что? Где? Когда?»

МЫ НАЧИНАЕМ КВН!

В зале аншлаг! Игрет музыка, звучат фанфары. Гаснет свет, и на сцену выходят Дед Мороз и Снегурочка! «Добрый день! – говорят они. – Мы начинаем КВН!»

26 декабря в актовом зале Харьковского национального медицинского университета состоялся новогодний КВН. В борьбу за Зимний кубок вступили: сборная стоматологического факультета, «Дети хирурга», «Эпидемия смеха», сборная II медицинского факультета и команда «Несобранных людей». Для некоторых команд это выступление было дебютным, но несмотря на это в юморе они не уступали ветеранам КВН. Команды соревновались в трех конкурсах: приветствие, разминка и домашнее задание (музыкальный номер). Оценивали их многоуважаемые судьи, но все-таки главной оценкой для команд были смех и радость зрителей. В первом конкурсе команды приветствовали друг друга, все блестяще справились с этим заданием. А вот конкурс разминка всегда непредсказуем, поскольку вопросы командам поступают из зала. К счастью, команды не оплошали и держались на высоте, шутки не утихали весь вечер. То ли еще будет! На третьем этапе конкурса КВН команды выступали с музыкальными номерами, тут уже для конкурсантов не было никаких ограничений – они шутили обо всем, о чем-нибудь и ...нет, не как-нибудь, а очень хорошо! Кроме КВНщиков, в этот предпраздничный день на сцене выступали коллективы Молодежного центра нашего университета. Они поздравляли всех присутствующих с наступающим Новым годом!

По итогам конкурса в горячей борьбе за первое место победила сборная команда стоматологического факультета. Поздравляем ребят с заслуженной победой! Все команды показали хорошую игру, подарили зрителям огромный заряд положительных эмоций, и за это им большое спасибо! Так держать!

Александра Ломакина, II медакультет, 13 гр.

В День святого Николая

Самый главный праздник для детей перед Новым годом – День святого Николая! Кто, как не дети, способны почувствовать это ощущение сказки, которое захватывает с момента первого снега и продолжается до 19 декабря, а далее до Нового года! И если утро 1 января для детей начинается с бега наперегонки в комнату с елкой, то в День святого Николая и бежать никуда не надо! Достаточно заглянуть под подушку и обнаружить там подарки!

По светлой традиции в День святого Николая Координационный совет студенческого самоуправления совместно с профсоюзной организацией студентов выезжают в Купянскую детскую школу-интернат для того, чтобы поздравить всех детей с зимним праздником. Проводя нас в путь, студенты университета передали поздравления, открытки, напутствия и пожелания для учеников школы, ведь делая добро для малышей,

они приносят в их жизнь искреннюю радость, счастье и веру в то, что в мире очень много добрых людей, способных прийти на помощь и поддержать в трудную минуту.

В этом году детям подарили наборы для рисования, шитья и плетения, бисер, разноцветную бумагу и многое другое для их маленьких умелых ручек! И, конечно, море сладостей! В завершение праздника в актовом зале школы студенты представили новогоднюю сказку с главным виновником торжества – святым Николаем! В сказке принимали участие и дети – они отгадывали загадки и получали за это призы. В конце сказки святой Николай собрал у детей письма с пожеланиями.

Закончился вечер поздравлениями от мэра г. Купянска Владимира Демченко, директора школы-интерната и различных общественных организаций. Нам же остается пожелать всем веры в добро и мечту!

**Координационный совет
студенческого самоуправления**

ЮВІЛЯРИ

У січні свій ювілей відзначають: доцент кафедри внутрішніх та професійних хвороб **Валерія Василівна Брек**, доцент кафедри біологічної хімії **Світлана Олександрівна Стеценко**, асистент кафедри урології, нефрології та андрології **Марія Ярославівна Дубовик**, асистент кафедри педіатрії № 1 та неонатології **Альона Дмитрівна Бойченко**, асистент кафедри терапевтичної стоматології **Людмила Вікторівна Стеблянка**; професор кафедри загальної хірургії № 2 **Григорій Дмитрович Петренко**, викладач кафедри медицини катастроф та військової медицини **Віктор Михайлович Зубов**, доцент кафедри біологічної хімії **Володимир Григорович Гопкалов**, доцент кафедри ортопедичної стоматології **Вячеслав Геннадійович Томілін**, асистент кафедри ортопедичної стоматології **Анатолій Григорович Шепенко**, лаборант кафедри фізичної реабілітації та спортивної медицини з курсом фізвиховання та здоров'я **Едуард Анатолійович Ольховський**, двірник господарчого відділу **Володимир Павлович Петренко**, сторож господарчого відділу **Олександр Іванович Нагорний**.

Шановні ювіляри!

Колектив університету щиро вітає Вас з днем народження!

Від усієї душі бажаємо вам доброго здоров'я, родинного благополуччя, невичерпної енергії, життєвого оптимізму, здійснення усіх найзаповітніших мрій. Нехай кожен день Вашого життя буде світлим і сонячним та дарує лише приємні події!

АРТ-терапія

Викторія Бритякова родилась и живет в Харькове. Окончила полиграфическое училище. Сегодня основным делом стала офсетная печать.

Нужно сказать, что у Виктории удачно совпали жизненные интересы: работа дала вдохновение для творчества, а творчество стало помогать в работе. На протяжении полиграфической деятельности приходилось постоянно работать с бумагой, которая и стала основой творческого увлечения – техникой оригами.

Сегодня в рубрике «Арт-терапия» представлены творческие работы Виктории, на которые ее вдохновили новогодние праздники. Выполнены они в технике бумагопластики.

Автор творческих работ техник
редакционно-издательского отдела
Викторія Бритякова

«Медицинский университет»
Регистрационное свидетельство ХК № 193 від 29 червня 1994 р.
Засновник – Колектив Харківського національного медичного університету.
Газета виходить один раз на місяць
Адреса редакції: 61022, Харків, пр. Леніна, 4.
Гол. корпус, 5 поверх, тел. 707-73-60
e-mail: redakt@knmu.kharkov.ua
www.knmu.kharkov.ua

Підписано до друку 30.01.2013. Формат 60 x 90/4.
Папір офсетний. Гарнітура Pragmatica. Друк офсетний.
Умов. друк. арк. 8. Обл.-вид. арк. 8,5.
Тираж 500 прим. Зам. № 1/25.
Видання підготовлено та надруковано у ТОВ ВПП «Контраст».
61166, м. Харків, пр. Леніна, 40,
т. (057) 719-49-13, 717-76-51

Регистрационное свидетельство ДК № 178 від 15.09.2000
За точністю викладення фактів відповідальність несе автор. Рукописи не рецензуємо й не повертаємо. Точка зору авторів публікацій може не збігатися з позицією редакції. Передрук лише з дозволу редакції газети.

Редактор В. Захаревич
Коректори М. Тарасенко, Є. Рубцова